

ANY VI.

REUS, 15 DE JUNY DE 1925

NUM. 130.

L'ORIENTACIÓ PROFESSIONAL

(DARRER DE LA SÉRIE)

ELS SERVEIS DE SELECCIÓ I D'ADAPTACIÓ

Amb l'examen de les aptituds i l'anàlisi de les professions de Psicologia aplicada proporciona a l'orientació professional dues bases fermes sobre les quals bastir l'obra de repartiment de les energies econòmiques humanes. Si l'orientació podem definir-la com una intervenció reflexiva en aquell repartiment, cal que no procedeixi a les palpentes, sinó il·luminada per les clarors del estudi científic.

Una vegada coneguda, però, la mentalitat congènita dels individus i fixades les característiques psicològiques dels oficis, l'orientació professional ja troba afressat el camí a la solució del seu problema central, consistent—com sabem—en establir la correlació més natural possible entre els individus i les professions de modo que cada home escolleixi aquella professió que assenyalen les seves aptituds i cada professió vagi a parar a mans de la gent més ben dotada de natura per a desempenyar-la. Amb la finalitat de portar a la pràctica tan

bell ideal, son muntats els serveis d'orientació professional propiament dits.

L'organització d'aquests serveis no es arreu uniforme. Són molts els tipus d'oficina o d'institució assajats en els diversos països que han implantat l'orientació professional. Prescindint, però, de singularitats de detall, podem reduir-los tots a dos grans grups, segons que practiquin no més la selecció o segons que es proposin com a finalitat cabdal l'adaptació (o orientació en sentit estricte.)

Al voler relacionar l'home amb la professió, podem, en efecte, situar-nos o bé en el punt de vista de la professió o bé en el punt de vista de l'individu humà. Mellor dit: o bé, partint d'una professió concreta, podem proposar-nos averiguar quins individus son aptes i quins ineptes per a la mateixa i classificar amb referència a ella els professionals en excel·lents, mitjans i dolents, amb la finalitat d'excloure els darrers i d'admetre sols els professionals bons.

O bé podem prendre un cert individu humà i cercar les professions que més s'adiuen a les seves aptituds i aquelles altres que li són contraries, amb l'intent d'aconsejar-li les primeres i desaconsellar-li les segones, es a dir, d'orientar-lo respecte a la professió que més li convé d'adoptar en la seva vida.

En el primer cas ens trobem abocats a la selecció professional. Els seus serveis són, naturalment, senzills i de resultats força segurs. Per la seva mateixa senzillesa, i sobretot perquè responen a un interès econòmic pròxim, apareixeren ben aviat en els països de la gran indústria. Se'n muntaren bastants per iniciativa popular de les grans empreses industrials, a les que serví d'esperó l'interès en conèixer la capacitat de treball de llurs operaris i en aprofitar sols els obrers susceptibles d'assegurar un bon rendiment. Per això començaren averiguant, sobre les bases científiques ja explicades, les condicions psicològiques del treball fabril en les seves diverses formes practicades dins l'establiment. Sotmeteren després tots els aspirants, avans de l'ingrés a la fàbrica, a un examen mèdico-psicològic per tal de determinar en cada cas si reunien el mínim de condicions prèviament fixat per a la classe de treball a que se'ls destinava i de classificar-los en útils i inútils amb la consegüent admissió dels uns i el rebuig decidit dels altres. Com es veu, fou un interès privat i egoista el que portà les grans empreses a establir els serveis de selecció professional. Rescentment, segons llegim a la premsa de Barcelona, la Companyia General d'Autobusos de la ciutat comtal acaba de muntar un laboratori psicològic particular per tal de seleccionar el personal de xòfers que emplea.

Fins una etapa més avançada del desenvolupament econòmic no apareixeren les institucions d'adaptació o d'orientació professional estricta, que, al situar el problema en el punt de vista de l'obrer, vinguèren a corregir els grossos inconvenients i a suprimir les enormes limitacions amb que

lluita el sistema de la selecció. De primer, perquè els serveis de selecció sols poden establir-los les grans empreses per les despeses considerables que ocasiona el muntatge i funcionament d'un laboratori de psicologia amb el personal i material adequat. Segonament i sobretot, perquè la selecció professional escomet la solució del problema des d'un punt de vista unilateral, enfocat tan sols al bé o utilitat particular de l'empresa que la practica, sens tenir en compte el bé del treballador. L'empresa no més hi cerca els guanys, reservant al obrer totes les pèrdues. De fet, els obrers ineptes o poc aptes son les víctimes del sistema, doncs queden llençats al carrer sens que el rebuig porti al seu esperit cap clarícia sobre el camí professional a emprendre amb probabilitats d'èxit. Humanament, doncs, o sigui amb relació a l'obrer, la selecció professional no ofereix més que desavantatges i resulta depressiu, lo qual pot explicar en bona part l'aversion que els estaments obrers han exterioritzat amb freqüència contra les institucions que venim estudiant.

L'adaptació o orientació professional propiament dita, amb perspectives molt més amples que la mera selecció, cerca directament l'utilitat de l'obrer i s'esforça en harmonitzar-la amb l'interès particular de la indústria, servint a la vegada la més alta finalitat social del repartiment dels homes entre les professions a mida de llurs aptituds per tal d'obtenir un major aprofitament de conjunt de les energies humanes.

La més ampla volada de les institucions d'adaptació professional es demostra pel sol fet de que gairebé totes elles practiquen a la vegada la selecció, en el sentit avans explicat, a profit de les empreses que solliciten llurs serveis. Així és com l'Institut d'Orientació Professional de Barcelona ha vingut realitzant fins a la data les proves per a l'admissió dels xòfers a la Companyia General d'Autobusos i dels pilots de l'Aeronàutica naval. En realitat, els instituts d'aquest tipus son a manera de

grans centres locals que posen llurs serveis a l'abast de les persones o entitats interessades.

Es clar que els serveis de selecció constitueixen no més una activitat secundària pels instituts d'adaptació o orientació professional, que per la seva mateixa naturalesa tenen prefixades altres tasques més complexes. Per una banda ells tenen qu'escotmetre i encarrilar l'estudi científic de les professions amb un doble intent, ço es: el de realitzar l'anàlisi psicològic i l'inventari sistemàtic dels oficis locals, amb especial consideració del seu grau de prosperitat a base de les dades estadístiques; i el de contribuir, des d'un punt de vista científic i pràctic alhora, a l'inventari internacional de les professions econòmiques, que venen confeccionant en tasca lenta i combinada els laboratoris de psicologia industrials existents en els diversos països d'Europa i Amèrica.

Per l'altre banda, i a base dels resultats obtinguts en l'estudi anterior, les institucions esmentades practiquen normalment els varis serveis que compren l'adaptació o orientació professional propiament dita, com són ara els següents: A) Informar als joves i a llurs pares o familiars, en el moment d'elegir professió o ofici, de les exigències psicològiques i físiques i també de les condicions socials i econòmiques corresponents a les indústries locals. B) Explorar, previ examen mèdico-antropològic, les aptituds del noi o del jove, dictaminant en conseqüència quins oficis o grups d'oficis contrarien a la seva constitució física i mental i quins altres se li adapten en més o menys grau. C) Aconsellar en vista de les dades psicològiques i de la situació industrial revelada per les estadístiques, amb enorme cautela i amb moltes reserves, un grup de professions que més s'avingui a les aptituds del noi o jove examinat.

El consell constitueix el moment final en aquest conjunt de tasques que realitzen les institucions d'orientació, i ve a ésser-ne el coronament o la resultant. Amb ell es vol

assolir la més alta finalitat orientadora: la d'adaptar l'home a la professió. Un grau més elevat de benestar humà, un millor arranjament de l'ordre econòmic i un major aprofitament del treball seran els rics guanys que la societat treurà de l'establiment dels nous serveis d'orientació professional.

*
**

Com tota innovació social en els seus començos, l'orientació professional ha sigut mirada mantes vegades amb rezel. He al·ludit avans a les prevencions que abrigaren un temps contra ella els nuclis obrers, les quals per fortuna es van desvaneixent davant una més ampla comprensió de la finalitat altíssima i humana que les institucions d'orientació professional serveixen. Pel cantó individual resten encara molts prejudicis que convé esvair poc a poc.

Cal aclarar que l'orientació professional no s'ha proposat ni es proposa—potser ni arribarà mai a proposar-s'ho—d'encabir amb exactitud matemàtica cada home en una professió, i no més en aquella. Conscient de les dificultats enormes amb que lluita, convençuda de la relativa imperfecció de les tècniques psicològiques que empra, admet un cert marge d'error en els seus resultats; per això no aconsella mai un ofici precís i determinat, sinó que assenyala sobretot les ineptituds evidents per a un ofici o un grup d'oficis i revela les aptituds—en general menys evidents—per a tot un altre gran grup d'oficis, entre els quals el noi o el jove triarà segons les seves particulars aficions o conveniències.

L'orientació professional, a més, no preté imposar autoritàriament els seus dictamins. Ni vol exercir una dictadura, ni preté quadruplicar les activitats professionals ni s'atreveix a eliminar altres motius personals i familiars, sovint ben respectables, que determinen l'elecció d'ofici. Es, no més, un esclariment, una orientació, i en últim terme un consell. L'individu es manté lliure de seguir-lo o no seguir-lo; té,

però, el deure moral amb ell mateix de no fer-ne cas omís, ans bé de reflexionar-lo serenament. No fos cas que més endavant, quan no hi fos a temps a redreçar el curs de la seva vida per viaranys menys esquerps qu'els escollits un dia amb impremeditada lleugeresa, s'obris massa tard en la consciència la flor del penediment.

L'orientació professional es, en fi, una institució amarada d'humanitat. Tal com

ha nascut i s'ha plantejat en els nostres dies, sense ostentacions ridícules ni pretensions, exagerades, pot cooperar molt a difondre el bé entre les classes obreres, i especialment proletaries, que en tenen avui la més gran necessitat. Ella pot contribuir a encarrilar definitivament el gros problema, individual i social alhora, de les vocacions humanes, cercant la seva solució en bases científiques segures.

JOAQUIM CARRERAS ARTAU

LA NINA MALALTA

—Ay, maró!... ¿S'acosten festes?
veig veni'ls estudiants...

—Y les més hermoses, filla :
són les festes de Nadal.

—¿Seràn, mare, tois aquestos,
los mateixos de l'altre any?

—Ay, filleta... que't diria?
Ho seran y no ho seran.

—Què dú aquesta jovenalla
que no's veuhen tristos may?

—Dú salut en abundància :
lo que a ríchs y a pobres plau.

—Es que jo tinch alegria,
des que'ls he vist arribar...

—Ix, filleta, a la finestra,
si gaudeixes en mirals.

—Ay! No'n veig un de moreno
que hi havia l'any passat...

—Ja haurà finit los estudis;
potsé és metge, o capellà.

—¿Ho pregunto, mare meva,
a aquell, qu'era son company?

—Filla meva, t'entristeixes!
y això bó no't pot ser pas.

... ..
—Eyl... Donzell del capell negre
y corbatí amaratat...

—Què vol eixa damisela
d'aquest pobre estudiant?

—Hont es vostre camarada?
Aquell bru i de dolç mirar?...

—Mori d'amor, bella nina!
L'enterràrem mig any hà...

... ..
—Ay, mare! la meva mare!
que jo'm sento'l cor nuat! ..

—Oh, filla meva! no plores :
alégrat, que ve Nadal!

—Ay, maretal que jo'm moro...
com... aquell estudiant!...

FRANCESCH MAS - ABRIL